

## Leder: Mimre-kanalen i førersædet

I en vidunderligt spydig anmeldelse af TV2/Charlies første dage beskrev Bo Tao Michaëlis kanalen som mimre-tv.\* Nu har vi efterhånden haft kanalen i godt otte måneder, og hvad man end kan mene om Charlie, så HAR kanalen bragt nye spillefilm til det danske tv-landskab, som man ikke behøver at være hverken 60 eller skindød for at nyde. Ved et arrangement på Aarhus Universitet i oktober sidste år, udtalte kanalens ophavsmand Frode Munksgaard, at Charlie ville sende ældre danske film. På daværende tidspunkt lød det unægtelig som toner fra Svend Erik Kedeligs Kvartet, for har vi brug for en pendant til DK4s Gamle Dansk-serie?

Men Charlies filmprogram har overrasket. Det danske islæt er mindre 30er- og 40er-film end DK4 og mere post-60er-film, heriblandt glimrende, men sjældent viste film, som eksempelvis Palle Kjærulf-Schmidt og Klaus Rifbjergs *Der var engang en krig* (1966). Herudover er Charlie jo nærmest blevet en dansk Turner Classic Movies, hvor der vises vidt og bredt fra den amerikanske filmskat.

Jamen, jamen hører man i øresneglen: det er jo kun anden- og tredjerangsfilm, ikke jernstøbte klassikere. Ikke *The Big Sleep* (1946), men *Cause for Alarm!* (1951) og *The Hitch-hiker* (1953); ikke *The Desperate Hours* (1955), men *Suddenly* (1954); ikke *Bringing Up Baby* (1938), men *The Milky Way* (1936).

Jovist, *Vengeance Valley* (1952) når ikke *My Darling Clementine* (1946) eller *Red River* (1948) til sokkeholderne, men hvis man har været hurtig ved videoens optageknop eller tastaturets taster, så HAR man de film stående. Det særlige ved Charlie er, at de sender mange film, som os bekendt aldrig har været sendt i dansk tv. Tilmed har de sendt flere, som ikke engang er udsendt på DVD eller VHS – og det er ikke ensbetydende med, at en film er ubetydelig! Charlie giver filmentusiasterne mulighed for at opleve ikke-kanoniserede genreværker, mindre kendte film af velkendte instruktører og film som *Beneath the 12-Mile Reef* (1953), der som én af de tidligste CinemaScope-film er fascinerende i et teknologisk-æstetisk perspektiv.

Og så er der faktisk glimrende film iblandt som eksempelvis ovennævnte *Suddenly* eller *Humoresque*, samt film, der fortjener prædikatet klassiker uden nødvendigvis at være øverst i kanonhierarkiet: *D.O.A.* (1950) og *A Star is Born* (1954). Indrømmet, kvaliteten af George Cukors *A Star is Born* mindede mest af alt om en VCD-skive, men i andre tilfælde har kvaliteten været i orden.

Udover den til tider haltende kvalitet, så lurder en anden slange i paradiset: nogle af filmene har allerede været genudsendt, og man sender en stille bøn til, at det ikke er et varsel om, at den samme gruppe af film cirkuleres i én uendelighed. Selvom man i en alder af tredive allerede sidder derhjemme og mimrer foran skærmen, så behøver man jo ikke – evig og altid – at gøre det til den samme film.



\* "TV: Mig og Charlie", *Politiken*, 4/10-2004.



[Udskriv denne artikel](#)



[Gem/åben denne artikel som PDF \(? Kb\)](#)



[Gem/åben hele nummeret som PDF \(??? Kb\)](#)

[◀ forrige side](#) | [næste side ▶](#)

16:9, juni 2005, 3. årgang, nummer 12

3